

космы на главата са кръяхъ подъ качулата на мантията му когато са закрываше отъ слъцето. Облеклото му бѣше тъмно, въ противоположность на живытъ цвѣтосе толкози обычны на жителитѣ на Помпея. На поясаму высыаше малка мастилица. И чудното е че не

Номнѣхъ че са нашрихъ единъ пѣтъ въ собраніе съ една прекрасна Неаполитанка отъ высшій общественскъ классъ отлична по ума и по познаніята си не толкося обыкновенны въ сословіето на благороднытъ Италианцы. Видѣхъ я изведнаждъ приблѣдшила и смутена нѣкакъ чудно.

— Боже мой! той былъ тука! извика тя низко и трепетна.

— Кой той?

— Виждте тамъ. Графъ * * * който влѣзе тѣзи минута.

— Той много ще са благодари, като узнае че е произвелъ такво-зъ безпокойствие; той ще е нѣкой отъ обожателитѣ ви, госпоже.

— Отъ обожателитѣ ми! Пази-боже! той има лоше око и въ тѣзи минута мене гледа. О, непременно нѣкой бѣда ще ма слетѣ.

— Азъ не виждамъ нищо странно въ очитѣ му.

— Толкози поздѣ! Опасностьта колкото е повече невидима, толкози е повезбѣжна; той е опасенъ чловѣкъ, единъ пѣтъ погледнѣхъ на мжжамы когато играалъ на комарь и го направилъ да изгуби полуината отъ годишныя си доходъ. Другій единъ пѣтъ погледнѣхъ на дѣтето ми като играеше въ градината, и горкото си счули ржката. О, какъ да са оттърва? Непремено голѣмо бѣдствие ма чака. Тежко ми! Виждте го, виждте го! гледа покрывалото на главата ми.

— Сичкы ли прочее вый вѣрвате че окоето на Графа е лоше?

Сичкы, той е общо плашило и чудното е че и той осѣща безпокойстїе когато познае че окоето му прави впечатлѣніе.

— Чуденъ чловѣкъ!

Този предразсѣдкъ е много придобиточенъ на златаритѣ въ Неаполь, толкося много разнообразны съ мускытъ противъ урокъето. Многообразны бѣхъ и въ Помпея подобнытъ мускы, но не толкося хубавы и възящны. По общо мнѣніе мержаненытъ са считахъ за най добры предопазители мускы отъ урокъето. Урокъето са приписваше въ старо време като наследственна дарба на Тебанцытъ, и увѣрявами че съ погледъ само можали да убѣжтъ чловѣкъ. А въ Африка, дѣто господствува сжщитѣ предразсѣдкъ, нѣкои челяди са гледахъ като заможны не само дѣца да умораватъ, но и растѣніята да изсушаватъ, не съ погледъ или съ пипанье, но чрезъ захваланье. Тѣзи сжщата сила отдаватъ днесъ и на нѣкои отъ нашытъ министры (*), тѣи шо като шомъ тѣ земжтъ да хвалжтъ нѣкой, законъ

(*) Тука добродушныйтъ Булверъ подмита англійскытъ министры.